

Met het GAP, afkorting voor Guney Anadolu Projesi (Zuid-Oost Anatolië Project) zal het armste deel van Turkije een enorme socio-economische ontwikkeling doormaken.

Bij de voltooiing van het project zullen over de rivieren Tigris en Eufraat 22 stuwdammen en 19 waterkrachtcentrales gebouwd zijn waarmee 27 miljard KWh energie opgewekt kan worden en 1,7 miljoen hectare landbouwgrond, het oude noord Mesopotamië, geïrrigeerd kan worden.

Het Zuid-Oost Anatolië Project bestaat uit 13 deelprojecten en wordt in meerdere fasen gerealiseerd, momenteel is 20% voor de irrigatie en 65% voor de energieopwekking gerealiseerd.

De Ataturk stuwdam, de derde grootste dam op de wereld in zijn soort, met 84 miljoen m3 rots en aarde gevuld, en de Karakaya stuwdam produceren 50% van de Turkse waterkracht energie en 12% van de totale stroom productie in Turkije.

Afgezien van de enorme economische aspecten van het project, heeft het ook politieke en culturele consequenties. De rivieren Eufraat en Tigris ontspringen in Turkije en stromen verder naar Syrië en Irak, die meerdere stuwdammen over deze rivieren gebouwd hebben en hiermee voor een belangrijk deel in hun waterbehoefte voorzien.

Syrië en Irak zijn nu aangewezen op de GAP-stuwdammen en dus afhankelijk van de goodwill van Turkije.

Door de bouw van de stuwdammen komen historische plaatsen zoals Hasankeyf onder water te staan. Men probeert nu zoveel mogelijk van deze historische plaatsen te redden door archeologisch onderzoek en documentatie.